

RÄDDNINGSTJÄNSTEN TILL TJÄNST VID MARINA FARTYGSOLYCKOR

OBS: För upprätthållandet och uppdateringen av detta avsnitt (inkl. bilagor) ansvarar den nationella MIRG-gruppen. De MIRG-handlingsmodeller som anknyter till detta avsnitt hör till säkerhetsklass IV.

1. Allmänt

I princip är stöddandet av släcknings- och räddningsverksamheten på fartyg ute till havs en del av sjöräddningstjänsten. Även om termen "släcknings- och räddningsverksamhet" upprepat används i detta avsnitt bör saken i vidare bemärkelse uppfattas innefatta de åtgärder som syftar till att begränsa även en annan olycka eller skada som sker på fartyget och där samma myndighetsenheter och ledningsmodeller tillämpas. Räddningstjänstens deltagande i samband med fartygsolyckor i släcknings-, skadebekämpnings- och räddningsarbeten som hör till räddningstjänsten anknyter till de skyldigheter som åläggs räddningstjänsten enligt sjöräddningslagen.

Släcknings-, skadebekämpnings- och räddningsarbetena i samband med fartygsolyckor har huvudsakligen i syfte att säkerställa att alla människor fås i trygghet från olycksfartyget. Till denna insats hör ofta även triage- och akutvårdsverksamhet. I andra hand påverkar insatsen även förebyggande av miljöskador och räddning av egendom

Bekämpningen av olyckor på fartyget leds alltid av fartygets egen personal. De enheter som myndigheterna sänder till fartyget kompletterar fartygets egna resurser och har med sig specialkompetens och specialutrustning.

När ett fartyg till havs har bett om utomstående bistånd för att få kontroll över en skada eller olyckssituation fattas beslutet om vilken enhet som sänds för uppdraget av sjöräddningens ledningscentral. Innan beslut fattas hör sjöräddningsledaren vid behov räddningstjänstens expertis i ärendet. Sjøräddningsledaren beslutar även om vilka enheter som ska användas för att flytta enheterna till platsen om det är nödvändigt med utomstående transporthjälp. Förflyttningen sker med för ändamålet lämpliga helikoptrar eller båtar.

I Finland finns det enheter på olika nivåer som är specialiserade för havinsatser inom räddningstjänsten. I punkt 2. Dessa enheter inom räddningstjänsten har beskrivits och de vanligaste alternativen är "MIRG-gruppen och räddningsgruppen".

Avvikande från andra räddningsinsatser förutsätter MIRG-insatserna beredskap inom de räddningsverk som förbundit sig till verksamheten att vidta åtgärder på riksplan vid kusten inom olika räddningsområden eller till och med utanför dessa på internationella vatten eller i närområdet på andra staters territorium.

Räddningstjänstens egen fartygsverksamhet grundar sig på räddningsverkens normala dagliga beredskap inför sjöinsatser som sköts med båtar och annan transportmateriel i räddningstjänstens eget bruk. Verksamheten riktar sig i regel till räddningstjänstens egen verksamhetsregion. Med räddningstjänstens egen fartygsverksamhet kan man vid behov bistå vid enstaka händelser som sker inom grannräddningstjänstens region. Hur omfattande verksamheten är beror till stor del på områdets riskanalys. Verksamheten kallas även räddningstjänstens marina verksamhet. Verksamhetens grunder och ledningsförhållanden fastställs enligt räddningslagen i de fall där enheterna inte anknyter till sjöräddningstjänstens insatser.

2. De vanligaste definitionerna på räddningstjänstens enheter

Nedan de viktigaste definitionerna i fråga om ledningen av fartygsbränder. De har inte definierats i lagen.

P30 (ex. P3) avser jourhavande brandmästare som i operativa situationer har i uppgift att leda de räddningsformationer(räddningstrupp) som deltar i insatsen.

MIRG-verksamhet avser MIRG-gruppens verksamhet inom sjöräddningsinsatser. Verksamheten leds enligt nationella handlingsmodeller.

MIRG-grupp (Maritime Incident Response Group) avser en specialgrupp som på nationell nivå används inom räddningstjänsten. Gruppen är utbildad och utrustad för att fungera i specialsituationer inom sjöräddningstjänsten (t.ex. vid fartygsbrand) och även utanför räddningsverkets geografiska verksamhetsområde, särskilt uppbackad av sjöräddningshelikopter. Alla medlemmar i gruppen är insatta i de särdrag som verksamheten till havs innebär. MIRG-baserna utses separat. MIRG-gruppens sammansättning och handlingsmodeller är identiska på riksnivå. Tyngdpunkten i användningen av MIRG-grupperna ligger på fartygsolyckor. Verksamhetens grunder och ledningsförhållanden fastställs enligt sjöräddningslagen.

RÄDDNINGSGRUPP avser en räddningstjänstgrupp i vilken alla personer inte nödvändigtvis har fått handledning i de särdrag verksamheten till havs innebär. Räddningsgruppen kan användas i sjöräddningstjänstens insatser i olycksituationer i samband med räddningsinsatser på fartyg med eller utan stöd av MIRG-gruppen. Verksamhetens grunder och ledningsförhållanden fastställs enligt sjöräddningslagen.

SRU (Search and Rescue Unit) är en enhet bestående av manskap med utbildning för efterspanings- och räddningsuppdrag inom sjöräddningstjänsten och den är utrustad för sådana uppdrag (jämf. sjöräddningslagen 2 § 2 punkten). SRU används i regel inom deras egen verksamhetsregion. SRU:s handlingsplaner och metoder ska vara överensstämmande med de nationella handlingsplanerna. Verksamhetens grunder och ledningsförhållanden fastställs enligt sjöräddningslagen.

3. Ledning av fartygsklassens släcknings- och räddningssituationer

Enheterna som används vid fartygsbränder utgör en del av sjöräddningstjänsten. Ledningen av denna insats sker alltid från sjöräddningens ledningscentral. Vid medelstora och stora fartygsbränder och vid räddningsuppdrag, oberoende av olycksplats och för övrigt vid behov sänder Egentliga Finlands räddningscentral i Åbo och/eller Helsingfors räddningsverk i Helsingfors sin egen befälsperson som sakkunnig till sjöräddningens ledningscentral för att bistå ledningen av situationen (en s.k. förbindelsebrandmästare på anrop "Åbo/Helsingfors distrikt P30")

En sakkunnig som kommer till sjöräddningens ledningscentral har som viktigaste uppgifter att

- fungera som sakkunnig inom räddningstjänsten och bistå sjöräddningsledaren i beslutsfattande som hör till hans eller hennes eget verksamhetsområde.
- fungera som kontaktperson mellan räddningstjänstens enheter på olycksplatsen och sjöräddningsledaren.
- vara i kontakt med företrädarna för olycksområdets räddningstjänst och hålla dem uppdaterade om situationen.
- vara i kontakt med de på olycksområdet verksamma räddnings- och MIRG-gruppernas egna räddningsverk och hålla dem uppdaterade om situationen.

De till olycksfartyget sända myndighetsenheternas verksamhet på fartyget i släckningssituationer leds av Åbo/Helsingfors MIRG P30 eller P30 som sänts av räddningsverket i olycksområdet. P30 fungerar samtidigt som sjöräddningsledarens "ögon och öron" på fartyget. Myndighetsenheternas uppgift är att bistå fartygets egen besättning i enlighet med sjöräddningsledarens riktlinjer. Ofta kan detta uppdrag innebära ledning även av fartygets egna resurser, men för detta krävs befälhavarens samtycke. En av MIRG P30:s viktigaste uppgifter på olycksfartyget är att även aktivt analysera situationen och säkerställa att sjöräddningsledaren har sådana uppgifter med hänsyn till fartygets situation och förhållande som behövs i sjöräddningens ledningscentral. Som arbetspar på fartyget i olycksområdet har MIRG P30 ofta ledaren för olycksplatsen (OSC), förutsatt att sjöräddningsledaren utnämnt en sådan för uppdraget. Beroende på situationen kan sjöräddningsledaren tillställa ett "släckningsfartyg" som deltar i verksamhet till förfogande för MIRG P30 på olycksfartyget.

Nationella ledningsmodeller för verksamheten finns som bilagor till detta avsnitt.

I anslutning till MIRG-verksamheten har även nationella instruktioner utarbetats (SOP = Standard Operation Procedures) om:

- Riskbedömning av fartygets situation (FIN MIRG SOP 1)
- Förbindelsebrandmästare (FIN MIRG SOP 2)
- Truppens ledare (FIN MIRG SOP 3)
- Gruppens ledare (FIN MIRG SOP 4)
- Medlem av besättningen (FIN MIRG SOP 5)
- Kommunikation (FIN MIRG SOP 6)
- Verksamhet med HEKO (FIN MIRG SOP 7)
- Verksamhet från ytfartyg (FIN MIRG SOP 8)
- Insatsen avbryts – nödsituation – fartyget överges (FIN MIRG SOP 9)
- Brand på olycksfartyg (FIN MIRG SOP 10)

- Tekniskt räddningsuppdrag på olycksfartyg (FIN MIRG SOP 11)
- Kemikalieolycka på olycksfartyg (FIN MIRG SOP 12)
- Oljeskada på olycksfartyg (FIN MIRG SOP 13)
- Akutvårdsuppdrag på olycksfartyg (FIN MIRG SOP 14)
- Jourhavande befälhavare (FIN MIRG SOP 15)
- Uppdrag utanför Finlands sjöräddningsansvarsområde (FIN MIRG SOP 16)”

Dessa handlingsmodeller iakttas i MIRG-verksamheten i anslutning till sjöräddningen. Bilagorna kan vid behov rekvideras för myndighetsbruk av sjöräddningens ledningscentraler, räddningsverk som deltar i MIRG-verksamhet eller styrgruppen för MIRG. Dessa bilagor kan i tillämpliga delar förutom på MIRG-verksamhet även tillämpas på andra räddningstjänstenheter. I så fall ska emellertid befintlig utrustning och utbildningsnivå beaktas.

4. Internationella uppdrag

Finland har genom internationella konventioner med grannstaterna förbundit sig att vid behov och inom ramen för sina resurser bistå på områden utanför Finlands sjöräddningsansvarsområde. Begäran om hjälp för uppdrag utanför Finlands sjöräddningsansvarsområde förmedlas i praktiken via sjöräddningscentralen i Åbo. Beslutet om vilka resurser som ska sändas fattas i samarbete med respektive verksamhetsområde som deltar i uppdraget.

Fartygsbränder utomlands som finska enheter deltar i sker i huvudsak på Finska viken, Norra Östersjön, Skärgårdshavet, Ålands hav, Bottenhavet, Kvarken eller Bottenviken. Bruket av finska enheter på andra havsområden (till exempel Meljersta eller Södra Östersjön) kan anses ytterst osannolikt på grund av tidsfördröjningar som förflyttningarna innebär.

5. Särdrag i släcknings- och räddningssituationer vid fartygsbränder till havs.

Vid skeppsklassens fartygsolyckor är de finska myndigheterna skyldiga att på grundval av gällande internationella och nationella författningar ordna hjälp för att rädda människor och annan behövlig hjälp för att få kontroll över situationen. I fråga om fartygsbränder har denna hjälp ordnats enligt ovan beskrivna modell som samarbete mellan sjöräddnings- och räddningsmyndigheter och genom att utnyttja alla de befintliga och bästa möjliga resurser som står till förfogande.

På verksamhetens alla nivåer ska särdragen i havsförhållandena beaktas och detta gör att räddnings- och släckningsarbetet betydligt försvåras jämfört med samma insatser på land. (Larmfördröjningar, fördröjd hjälp, trånga labyrintaktiga utrymmen, stålkonstruktioner, brister i rökventilation, begränsad tillgång till armaturer, ett gungande fartyg, risk för att fartyget kantrar/sjunker, black-out, fartyget överges och evakuering i havet m.m.). Ett brinnande fartyg klassificeras redan inledningsvis som ett ytterst krävande rökdykningsobjekt, där man redan i verksamhet på land kräver befintlig styrning och *bättre* beredskap. dvs. egen planering efter räddningsområde som grundar sig på tillgängliga resurser. För MIRG-verksamhetens del har detta krav beaktats i form av en särskild nationell SOP-samling.

Det bör beaktas att till följd av en begränsning i fråga om materiel och räddningspersonal (skyddspar/skyddsgrupper/reservluft) i en insats till havs är man tvungen att avvika från den handlingsmodell som man i motsvarande insatser använder på land. Därför är det inte möjligt att i den nuvarande släcknings- och rökdykningsverksamheten till alla delar iaktta de föreskrifter om arbetarskydd som anknyter till insatser på land. (Anvisning för räddningsdykning SM050:00/2006)

Det bästa sättet att kontrollera denna risk och sörja för arbetarskyddet är att utöva inflytande på de strategier som används i insatserna till havs, på utbildningen av de anställda och kraven på deras kompetens samt på den utrustning som används. Den nationella styrgruppen för MIRG fastställer för separat utsedda MIRG-baser enhetliga minimikrav på utbildning, materiel och beredskap.

Frågor som anknyter till arbetarskyddet har i synnerhet beaktats i MIRG-verksamhetens strategiska insatsmodeller samt i planeringen av insatserna. Vid fartygsbränder ligger det strategiska insatsområdet alltid i första hand på räddning av människor och inte på släckning av branden. Om det står klart att det inte på ett tryggt sätt kommer att lyckas med de resurser som står till buds, försöker man inte heller. Ledaren för olycksplatsen för MIRG-P30 som befinner sig på fartyget har i uppgift att i nära samarbete med sjöräddningsledaren kontinuerligt bedöma det ovan nämnda. Således, utifrån vad ovan beskrivits, blir arbetarskyddet lätt den viktigaste styrande variabeln för beslutsfattandet vid en insats i havsförhållanden.

FINMIRG –SOP 1-16 (bifogade), dvs. de nationella instruktionerna för MIRG-verksamheten har utarbetats och via det praktiska arbetet utformats för att stöda arbetarskyddet vid uppdragen. Med dessa åtgärder försöker man ersätta de brister i arbetarskyddet som man oundvikligt stöter på till följd av verksamhetens natur i insatser till havs. Dessa instruktioner används både på sjöräddningens ledningscentral och av MIRG-gruppen.

BILAGOR

Bilaga 1 Definitioner och ledningsmodeller

Bilaga 2 Nationella instruktioner för MIRG-verksamheten (TL IV)

BILAGA 1

DEFINITIONER OCH LEDNINGSMODELLER

Definitioner

Nedan har centrala definitioner med tanke på ledningen av fartygsbrandsituationer bifogats. Dessa definitioner och förkortningar används i de bifogade modellerna för ledningsförhållanden och instruktionerna.

Sjöräddningscentral (Maritime rescue co-ordination centre, **MRCC**) avser en sådan särskilt utsedd ledningscentral vid en sjöbevakningssektion som är riksomfattande ledningscentral för Finlands sjöräddningstjänsts ansvarsregion och internationell förbindelselänk för sjöräddningstjänsten i Finland samt som sköter det fortgående upprätthållandet av lednings- och kommunikationsberedskapen och ledningen av efterspanings- och räddningsverksamheten inom sitt sjöräddningsdistrikt.

Sjöräddningsundercentral (Maritime rescue sub-centre, **MRSC**) avser en sådan särskilt utsedd ledningscentral eller annan central vid en sjöbevakningssektion som självständigt eller underställd sjöräddningscentralen sköter det fortgående upprätthållandet av lednings- och kommunikationsberedskapen samt ledningen av efterspanings- och räddningsverksamheten inom sitt sjöräddningsdistrikt eller inom något annat särskilt fastställt område.

Sjöräddningens ledningscentral avser en sjöräddningscentral eller en sjöräddningsundercentral,

SMC: Sjöräddningsledare som har i uppgift att leda hela sjöräddningstjänstens uppdrag.

ACO: koordinator för flygverksamheten som leder och samordnar flygverksamheten (utses vid behov)

OSC: Ledare på olycksplatsen som leder sjöräddningstjänstens enheter inom olycksområdet enligt SMC:s föreskrifter (utses vid behov)

SRU: (Search and rescue unit) En sjöräddningsenhet som utför efterspanings- och räddningsuppdrag i enlighet med SMC:s och OSC:s riktlinjer. **SRU** är en enhet bestående av manskap med utbildning för efterspanings- och räddningsuppdrag inom sjöräddningstjänsten och som är utrustad för sådana uppdrag (jämf. sjöräddningslagen 2 § 2 punkten). SRU används i regel inom deras egen verksamhetsregion. SRU:s handlingsplaner och metoder ska vara överensstämmande med de nationella handlingsplanerna. Verksamhetens grunder och ledningsförhållanden fastställs enligt sjöräddningslagen.

Befälhavaren på olycksfartyget Fartygets befälhavare ansvarar för fartyget, för fartygets personal och last. Befälhavaren bär även alltid ansvaret för räddningsverksamheten och evakueringen på sitt fartyg.

P30 avser jourhavande brandmästare som i operativa situationer har i uppgift att leda den räddningsformation (räddningstrupp) som deltar i insatsen.

MIRG-grupp (Maritime Incident Response Group) avser en specialgrupp som på nationell nivå används inom räddningstjänsten. Gruppen är utbildad och utrustad för att fungera

i specialsituationer inom sjöräddningstjänsten (t.ex. vid fartygsbrand) och även utanför räddningsverkets geografiska verksamhetsområde, särskilt uppbackad av sjöräddningshelikoptrar. Alla medlemmar i gruppen är insatta i de särdrag som verksamheten till havs innebär. MIRG-baserna utses separat. MIRG-gruppens sammansättning och handlingsmodeller är identiska på riksnivå. Fokus i användningen av MIRG-grupperna ligger på fartygsolyckor. Verksamhetens grunder och ledningsförhållanden fastställs enligt sjöräddningslagen.

MIRG-grupp: Räddningstjänstens specialutbildade sjöräddningsgrupp

MIRG-verksamhet avser MIRG-gruppens verksamhet inom sjöräddningsinsatser. Verksamheten leds enligt nationella handlingsmodeller.

RÄDDNINGSGRUPP avser en grupp inom räddningstjänsten i vilken alla personer inte nödvändigtvis har fått handledning i de särdrag verksamheten till havs innebär. Räddningsgruppen kan användas i sjöräddningstjänstens insatser i olycksituationer i samband med räddningsinsatser på fartyg med eller utan stöd av MIRG-gruppen. Verksamhetens grunder och ledningsförhållanden fastställs enligt sjöräddningslagen.

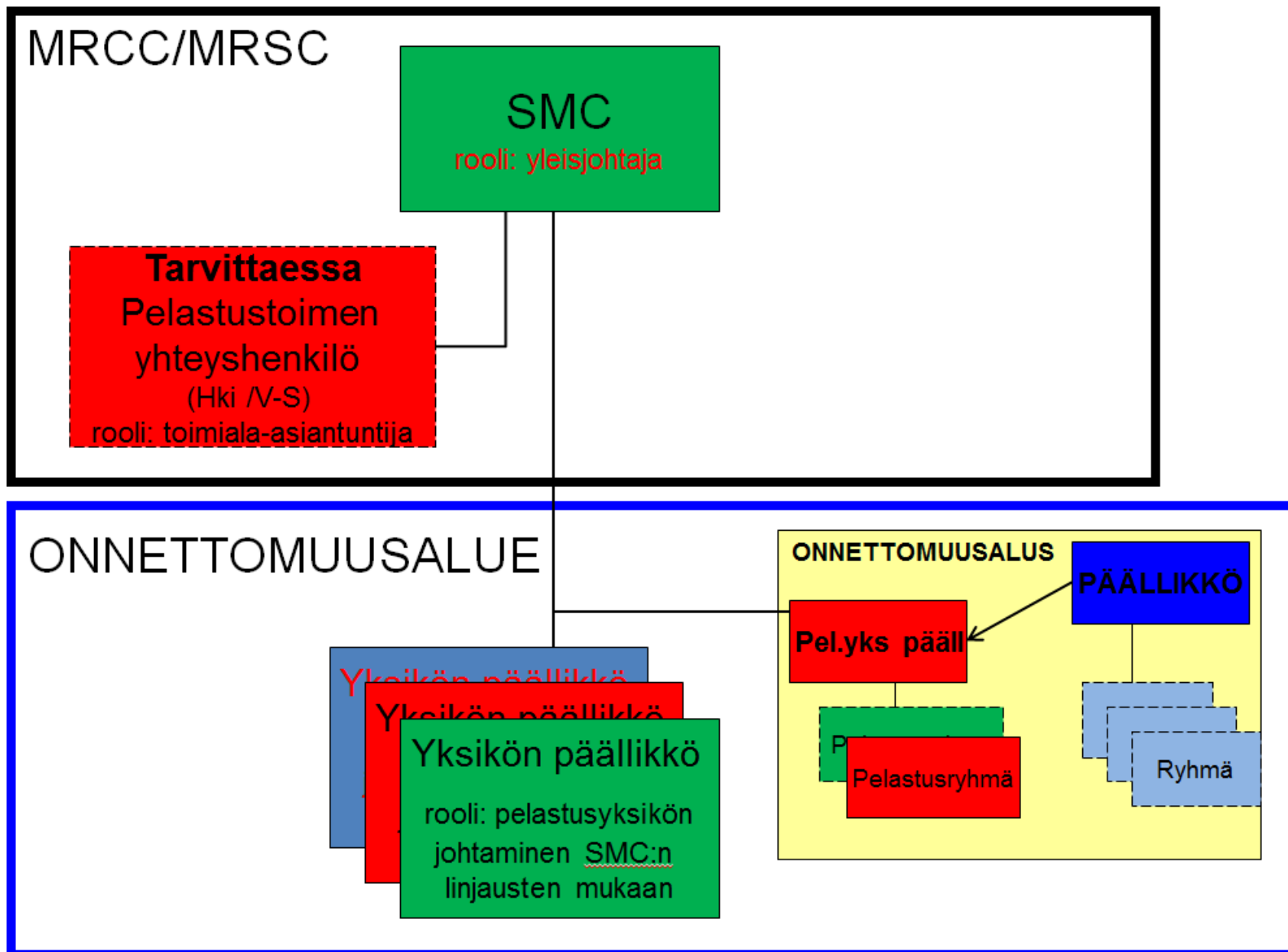
OBS: Räddningstjänstens egen fartygsverksamhet grundar sig på räddningsverkens normala dagliga beredskap inför sjöinsatser som sköts med båtar och annan transportmateriel i räddningstjänstens eget bruk. Verksamheten riktar sig i regel till räddningstjänstens egen verksamhetsregion. Vid behov är det möjligt att med egen fartygsverksamhet bistå vid enstaka händelser som sker inom grannsjöräddningstjänstens ansvarsregion. Hur omfattande verksamheten är beror till stor del på områdets riskanalys. Verksamheten kallas även räddningstjänstens marina verksamhet. Verksamhetens grunder och ledningsförhållanden fastställs enligt räddningslagen i de fall där enheterna inte anknyter till sjöräddningstjänstens insatser.

Modeller för ledningen

Nationella modeller för ledningen har utarbetats för följande situationer:

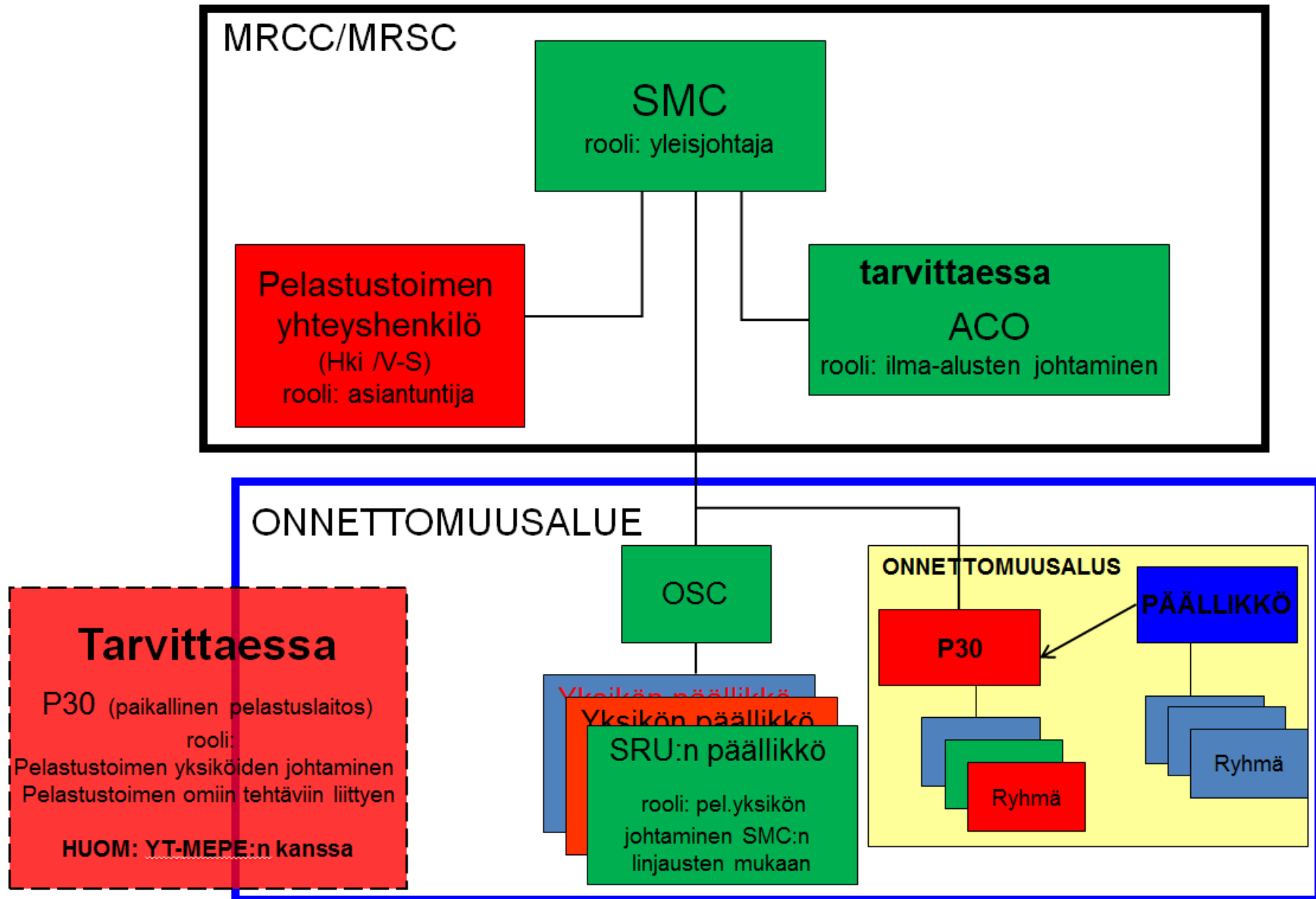
- 1) sjöräddningsuppdrag, liten fartygsbrand
- 2) sjöräddningsuppdrag, medelstor fartygsbrand
- 3) sjöräddningsuppdrag, omfattande fartygsbrand
- 4) ledningsförhållanden på fartyget i sjöräddningstjänstens uppdrag.

JOHTOSUHTEET; "CASE: MERIPELASTUSTEHTÄVÄ PIENI ALUSPALO"

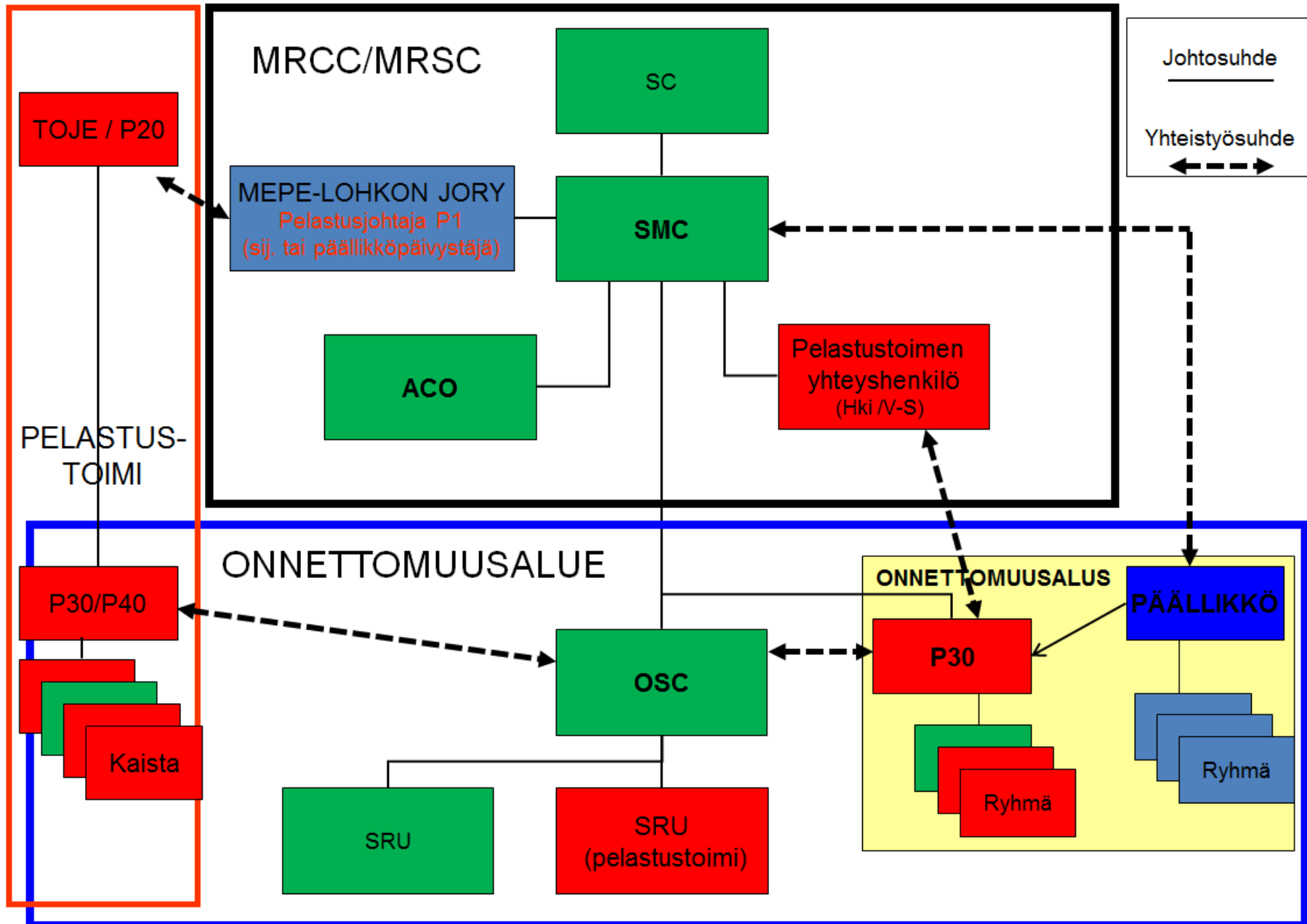
JOHTOSUHTEET; "CASE: MERIPELASTUSTEHTÄVÄ PIENI ALUSPALO"	LEDNINGSFÖRHÅLLANDEN; "CASE: SJÖRÄDDNINGSUPPDRAG, LITEN FARTYGSBRAND
MRCC/MRSC	MRCC/MRSC
SMC rooli: yleisjohtaja	SMC roll: allmän ledare
Tarvittaessa Pelastustoimen yhteyshenkilö (Hki / V-S) rooli: toimiala-asiantuntija	Vid behov Räddningstjänstens kontaktperson (H:fors/Eg Fin roll: sakkunnig på verksamhetsområdet
ONNETTOMUUSALUE	OLYCKSOMRADE
Yksikön päällikkö rooli: pelastusyksikön johtaminen SMC:n linjausten mukaan	Enhetschef roll: ledning av en räddningsenhet enligt SMC:s riktlinjer
ONNETTOMUUSALUS	OLYCKSFARTYG
PÄÄLLIKKÖ	BEFÄLHAVARE
Pel.yks. pääll	Räddningsenhetens befälhavare
Pelastusryhmä	Räddningsgrupp
Ryhmä	Grupp

JOHTOSUHTEET; CASE "MERIPELASTUSTEHTÄVÄ KESKISUURI ALUSPALO"

JOHTOSUHTEET; ”CASE: MERIPELASTUSTEHTÄVÄ KESKISUURI ALUSPALO”	LEDNINGSFÖRHÅLLANDEN; ”CASE: SJÖRÄDD- NINGSUPPDRAG, MEDELSTOR FARTYGSBRAND”
MRCC/MRSC	MRCC/MRSC
SMC rooli: yleisjohtaja	SMC roll: allmän ledare
Pelastustoimen yhteyshenkilö (Hki / V-S) rooli: asiantuntija	Räddningstjänstens kontaktperson (H:fors/Eg Fin roll: sakkunnig
Tarvittaessa ACO rooli: ilma-alusten johtaminen	Vid behov ACO roll: ledning av luftfartyg
ONNETTOMUUSALUE	OLYCKSOMRÅDE
Tarvittaessa P30 (paikallinen pelastuslaitos) rooli: Pelastustoimen yksiköiden johtaminen pelastustoimen omiin tehtäviin liittyen	Vid behov P30 (lokalt räddningsverk) roll: Ledning av enheterna inom räddningstjänsten i anknytning till räddningstjänstens egna uppdrag
HUOM. YT-MERE:n kanssa	OBS. Samarbete inom sjöräddning
OSC	OSC
SRU:n päällikkö rooli: pel.yksikön johtaminen SMC:n linjausten mukaan	SRU:s befälhavare roll: ledning av en räddningsenhet enligt SMC:s riktlinjer
ONNETTOMUUSALUS	OLYCKSFARTYG
PÄÄLLIKKÖ	BEFÄLHAVARE
P30	P30
Ryhmä	Grupp

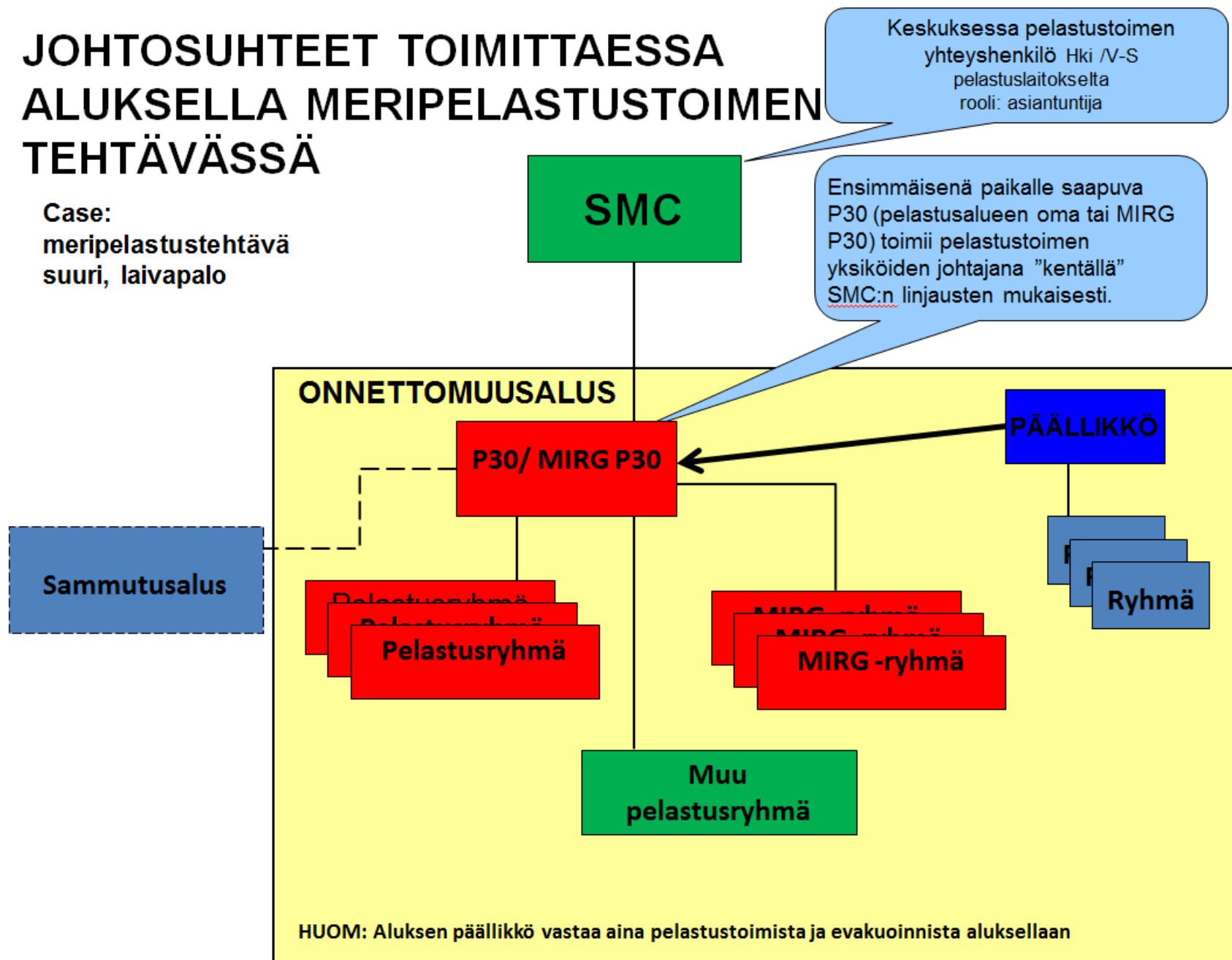
JOHTOSUHTEET; CASE "MERIPELASTUSTEHTÄVÄ SUURI ALUSPALO"

JOHTOSUHTEET; "CASE: MERIPELASTUSTEH-TÄVÄ SUURI ALUSPALO"	LEDNINGSFÖRHÅLLANDEN; "CASE: SJÖRÄDDNINGSUPPDRAG, OMFATTANDE FARTYGSBRAND"
TOJE / P20	TOJE/P20
PELASTUSTOIMI	RÄDDNINGSTJÄNSTEN
P30/P40	P30/P40
Kaista MRCC/MRSC	Räddningsgruppens ansvarsområde MRCC/MRSC
SC	SC
MEPE-LOHKON JORY Pelastusjohtaja P1 (sij. tai päällikköpäivystäjä)	SJÖRÄDD-DISTRIKTETS LEDNGR. Räddningsledare P1 (st.företr. eller jourhavande befälhavare)
SMC	SMC
ACO	ACO
Pelastustoimen yhteyshenkilö (Hki/V-S)	Räddningstjänstens kontaktperson (H:fors/Eg Fin
Johtosuhde	Ledningsförhållande
Yhteistyösuhde	Samarbetsförhållande
ONNETTOMUUSALUE	OLYCKSOMRÅDE
OSC	OSC
SRU	SRU
SRU (pelastustoimi)	SRU (räddningstjänst)
ONNETTOMUUSALUS	OLYCKSFARTYG
PÄÄLLIKKÖ	BEFÄLHAVARE
P30	P30
Ryhmä	Grupp

JOHTOSUHTEET TOIMITTAESSA ALUKSELLA MERIPELASTUSTOIMEN TEHTÄVÄSSÄ

Case:
meripelastustehtävä
suuri, laivapalo

JOHTOSUHTEET TOIMITTAESSA ALUKSELLA MERIPELASTUSTOIMEN TEHTÄVÄSSÄ	LEDNINGSFÖRHÅLLANDEN PÅ FARTYGET I SJÖRÄDDNINGSTJÄNSTENS UPPDRAG.
Case: meripelastustehtävä suuri, laivapalo	Case: sjöräddningsuppdrag omfattande, fartygsbrand
SMC	SMC
Keskukseks pelastustoimen yhteyshenkilö Hki /V-S pelastuslaitokselta rooli: asiantuntija	På centralen räddningstjänstens kontaktperson H:fors/Eg Fin från räddningsverket roll: sakkunnig
Ensimmäisenä paikalle saapuva P30 (pelastusalueen oma tai MIRG P30) toimii pelastustoimen yksiköiden johtajana "kentällä" SMC:n linjausten mukaisesti	Den första P30 som anländer till platsen (räddningsområdets egen eller MIRG P30) är i enlighet med SMC:s riktlinjer ledare för räddningstjänstens enheter "på fältet" .
ONNETTOMUUSALUS	OLYCKSFARTYG
Sammutusalus	Släckningsfartyg
P30/MIRG P30	P30/MIRG P30
PÄÄLLIKKÖ	BEFÄLHAVARE
Pelastusryhmä	Räddningsgrupp
MIRG-ryhmä	MIRG-grupp
Ryhmä	Grupp
Muu pelastusryhmä	Annan räddningsgrupp
HUOM: Aluksen päällikkö vastaa aina pelastustoimista ja evakuoinnista aluksellaan	OBS: Fartygets befälhavare ansvarar alltid för räddningsverksamheten och evakueringen på sitt fartyg.